Lietas arhīva Nr. K69-0764-19/26
ECLI:LV:KURT:2019:0902.11250022618.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Kuldīgā 2019.gada 2.septembrī

Kurzemes rajona tiesa,
tiesnese Daina Alksne,
piedaloties prokuroram Gintam Mežiņam,
aizstāvei Guntai Laizānei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 168.[1] panta.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību.

Ar Kurzemes rajona tiesas 2018. gada 13.aprīļa lēmumu Nr. 3-12/0059-18/28 /pers. B/ piemēroti pagaidu aizsardzības līdzekļi un noteikti sekojoši pienākumi:

1) atstāt mājokli, kas atrodas /adrese/, kurā pastāvīgi dzīvo prasītāja /pers. C/, aizliegts atgriezties un uzturēties tajā;
2) aizliegums atrasties mājoklim, kas atrodas /adrese/, kurā pastāvīgi dzīvo prasītāja /pers. C/, tuvāk par 200 metriem.

/pers. B/ 2018.gada 13.aprīlī Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kuldīgas iecirknī iepazīstināts ar minēto lēmumu. Neskatoties uz minēto, /pers. B/ 2018.gada 21.aprīlī, ap plkst. 17.00, tīši, nolūkā nepildīt minētos tiesas aizliegumus, ieradās /pers. C/ dzīvesvietā /adrese/, mājas pagalmā, kur agresīvi uzvedās, lietoja necenzētus vārdus, draudēja ar izrēķināšanos.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā.

[2] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību.

Ar Kurzemes rajona tiesas 2018. gada 13.aprīļa lēmumu Nr. 3-12/0059-18/28 /pers. B/ piemēroti pagaidu aizsardzības līdzekļi un noteikti sekojoši pienākumi:

1) atstāt mājokli, kas atrodas /adrese/, kurā pastāvīgi dzīvo prasītāja /pers. C/, aizliegts atgriezties un uzturēties tajā;
2) aizliegums atrasties mājoklim, kas atrodas /adrese/kurā pastāvīgi dzīvo prasītāja /pers. C/, tuvāk par 200 metriem.

/pers. B/ 2018.gada 13.aprīlī Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kuldīgas iecirknī iepazīstināts ar minēto lēmumu. Neskatoties uz minēto, /pers. B/ 2018.gada 4.augustā, ap plkst.7.30, tīši, nolūkā nepildīt minētos tiesas aizliegumus, ieradās /pers. C/ dzīvesvietā /adrese/, iegāja dzīvojamajā mājā, kur, turot rokās nazi, izteica /pers. D/ draudus.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 168.1 pantā.

Motīvu daļa

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā neatzina un paskaidroja, ka apmēram pirms 4 gadiem sievai esot uzdāvinājis savu īpašumu, kurā dzīvojuši. Jau pirms īpašuma dāvināšanas abu starpā bijuši strīdi, kurus izraisījusi sieva, bet pēc īpašuma atdāvināšanas sieva pateikusi, ka nevēloties viņu redzēt.

Par tiesas lēmumu – aizliegumu tuvoties mājoklim "/Nosaukums/" tuvāk par 200 metriem, esot bijis informēts, un norādīja, ka 2018.gada 21.aprīlī mājās "/Nosaukums/" neesot bijis, bet esot atradies salmu kaudzē netālu no mājas. Dēļ aizlieguma tuvoties dzīvesvietai esot dzīvojis pie brāļa, kura dzīvesvieta atradusies 500 metrus tālāk. Todien brālis neesot bijis mājās un viņam neesot bijis kur palikt, tādēļ arī gulējis salmu kaudzē, kura atradusies abām mājām pa vidu uz lauka. Bijusi ieradusies policija, un no viņa paņemts paskaidrojums.

Arī 2018.gada 4.augustā mājās "/Nosaukums/" neesot bijis. Esot bijis mežmalā, 300 metru attālumā no mājas, kad esot redzējis /pers. C/, un esot runājušies pa telefonu, jo esot viņai zvanījis un lūdzis ūdeni un atļaut uzlādēt telefonu, jo brāļa mājā neesot bijusi ne elektrība, ne ūdens, bet abu starpā atkal izcēlies strīds, un tad aizgājis atpakaļ uz brāļa māju. Nazis viņam neesot bijis, neko fizisku sev vai kādam citam neesot draudējis nodarīt, vardarbību attiecībā pret /pers. E/ nekad neesot veicis. Tomēr /pers. F/ dēls viņai esot licis rakstīt iesniegumu policijai par to, ka viņš ir pārkāpis aizliegumu tuvoties.

Pārbaudot un izvērtējot pierādījumus tiesas izmeklēšanā, tiesa uzskata, ka apsūdzēto vaina viņiem inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnībā ar liecinieku liecībām un visiem rakstveida pierādījumiem un dokumentiem to kopumā un cēloniskā sakarībā.

[1] Apsūdzētā vainu pierāda liecinieces /pers. C/ liecība tiesas sēdē un pirmstiesas procesā, kas tika pārbaudīta pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu. Saskaņā ar /pers. F/ liecībām /pers. B/ esot viņas bijušais vīrs, ar kuru kopā dzīvojuši dzīvesvietā /adrese/. 2018.gada 8.aprīlī /pers. B/ viņai esot draudējis ar nazi, draudējis nogalināt sevi un arī viņu, pēc kā vērsusies tiesā ar lūgumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību. Tiesā ticis pieņemts lēmums, ar kuru /pers. B/ aizliegts tuvoties dzīvesvietai tuvāk par 200 metriem.

Attiecībā par pirmo apsūdzības epizodi, lieciniece liecināja, ka 2018.gada 21.aprīlī ap plkst.17.00 /pers. B/ ieradies mājas "/Nosaukums/" pagalmā. Bijis redzams, ka viņš bijis alkohola reibumā un, atrodoties pie saimniecības ēkas, uzvedies agresīvi, runājis necenzētiem vārdiem. Staigājis apmēram 30-40 metru attālumā no mājas. Tad esot piegājis viņai klāt un teicis, ka lai nedomājot, ka viņa dzīvošot šajā mājā, un draudējis, ka viņu iznīcināšot, un izdzīšot no mājas, jo viņš esot izdzīts no šīs mājas, un to tā neatstāšot. To, ka /pers. B/ atrodas mājas pagalmā un uzvedas agresīvi, esot redzējuši /pers. G/ un /pers. H/. Tad tikusi izsaukta policija, bet kad ieradušies policijas darbinieki, /pers. B/ jau esot bijis aizgājis uz siena kaudzi, kura atradusies aptuveni 180 metru attālumā no mājas. Pēc sarunas ar policiju /pers. B/ aizgājis projām (21.lietas lapa).

Liecināto apstiprina 2018.gada 27.septembra protokols par liecību pārbaudi uz vietas un tam pievienotā fototabula, kurā lieciniece ir

norādījusi vietu pļavā, kur atradies /pers. B/, kad ieradušies policijas darbinieki. No protokola redzams, ka liecību pārbaudē uz vietas ir veikts mērījums attālumam no dzīvojamās mājas "/nosaukums/" līdz siena gubai, kur atradies /pers. B/, un mērījums norādīts 180 metri (23.-24.lietas lapa).

Liecināto apstiprina 2019.gada 30.janvāra protokols par liecību pārbaudi uz vietas un tam pievienotā fototabula, kurā lieciniece ir norādījusi vietu pagalmā, kur 30-40 metru attālumā no mājas 2018.gada 21.aprīlī ap plkst.17.00 atradies apsūdzētais (25.-28.lietas lapa).

Apsūdzētā vaina pierādīta ar liecinieka /pers. G/ liecību tiesas sēdē un pirmstiesas procesā, kas tika pārbaudīta pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu. Saskaņā ar liecinieka liecībām 2018.gada 21.aprīlī ap plkst.17.00 viņš bijis aizbraucis pie mātes /pers. I/ /adrese/. Mājā atradusies māte un /pers. H/. Kad aizbraucis, pie saimniecības ēkas, 30-40 metru attālumā no dzīvojamās mājas, atradies /pers. B/, kurš bijis alkohola reibumā un agresīvs – esot skaļi lamājies un draudējis izrēķināties. Pamatojoties uz to, ka pret /pers. B/ bijis pieņemts lēmums par aizliegumu tuvoties mājai "/Nosaukums/" tuvāk par 200 metriem, izsaucis policiju. Policijas darbinieku ierašanās brīdī /pers. B/ bija aizgājis uz apmēram 185 metrus attālumā no mājas esošo siena kaudzi. Policijas darbinieki vispirms devušies pie /pers. B/, tad pēc sarunas ar viņu, atgriezušies mājas pagalmā un pateikuši, ka viss esot kārtībā un devušies projām. No pārējām klāt esošajām personām nekādi paskaidrojumi neesot pieņemti (29.-30.lietas lapa).

Apsūdzētā vaina pierādīta ar liecinieka /pers. H/ liecību tiesas sēdē, ka viņš esot bijis klāt divos gadījumos, kad tikusi izsaukta policija, jo /pers. B/ pārkāpis tiesas noteikto aizliegumu tuvoties dzīvojamai mājai "/Nosaukums/". Vienā no reizēm veduši /pers. C/ malku, kad /pers. B/ esot sēdējis uz lauka siena kaudzē un pēc tam devies uz mājas pusi, kur nedrīkstējis iet, un piegājis 30-40 metru attālumā no mājas pie pagalmā esošā batuta, un tādēļ tikusi izsaukta policija. /pers. B/ bijis alkohola reibumā, bet neesot pievērsis uzmanību tam, ko viņš runājis, jo tobrīd krāmējis atvesto malku un dēļus. Pagājis ilgs laiks līdz atbraukuši policijas darbinieki, un tobrīd /pers. B/ atkal atradies siena gubā, kas atradusies aptuveni 150-200 metru attālumā no mājas. Policijas darbiniekiem ticis pastāstīts par notikušo, bet paskaidrojumi no viņiem neesot paņemti, un policijas darbinieki devušies pie siena gubā guļošā /pers. B/. Pēc tam viņi atgriezušies un pateikuši, ka viss esot kārtībā.

Liecināto apstiprina liecinieka /pers. J/ liecība tiesas sēdē un pirmstiesas procesā, kas tika pārbaudīta pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu. Saskaņā ar liecinieka liecībām viņš bijis Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas konvoja ĪAV rotas jaunākais inspektors, kad 2018.gada 21.aprīlī ap plkst.17.35 esot saņemta informācija par to, ka /adrese/ /pers. B/ esot pārkāpis tiesas lēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteikumus un pietuvojies mājai tuvāk par lēmumā noteiktajiem 200 metriem. Kad ar kolēģiem /pers. K/ un /pers. L/ ieradušies, vīrietis, kurš izsaucis policiju, norādījis uz /pers. B/, kurš atradies tālāk no mājas, pie siena kaudzes. Policijai /pers. B/ esot paskaidrojis, ka tuvāk par 200 metriem mājai neesot gājis, jo tiesas lēmums viņam esot zināms, un ka neko neesot pārkāpis, jo atrodoties 300 metru attālumā no mājas. Mērierīces viņiem neesot bijušas, bet vizuāli izskatījies, ka /pers. B/ atradies aptuveni 200 m attālumā no dzīvojamās mājas. No /pers. B/ esot pieņemts paskaidrojums. Tad devušies atpakaļ uz māju, un pagalmā esošajām personām, paskaidrojuši, ka uz to brīdi nekāds pārkāpums neesot, jo /pers. B/ neesot atradies tuvāk par noteiktajiem 200 metriem. Pieļauj, ka pagalmā esošās personas neko neesot teikušas, ka pirms policijas ierašanās /pers. B/ būtu atradies tuvāk par lēmumā noteikto attālumu. Tādēļ, iespējams, paskaidrojumi no viņiem neesot paņemti, jo neesot apstiprinājušās ziņas, ka /pers. B/ būtu atradies mājai tuvāk par tiesas lēmumā noteikto (32.-33.lietas lapa).

Liecināto apstiprina liecinieks /pers. K/, ka viņš kā policists bijis izsaukumā uz adresi, kur kāda persona esot pārkāpusi lēmumu par aizliegumu tuvoties noteiktai vietai. Kad ieradušies, sētā atradusies sieviete un divi vīrieši, kuri paskaidrojuši, ka viņiem esot šķitis, ka /pers. B/ esot atradies dzīvesvietai tuvāk, nekā tas ar tiesas lēmumu bijis atļauts. Paskaidrojumi no pagalmā esošajām personām neesot ņemti, un neviens no viņiem arī neesot norādījis, ka /pers. B/ būtu bijis mājas pagalmā, bet tikai esot norādījuši uz laukā esošo siena kaudzi, kurā tobrīd atradies /pers. B/. Kad ieradušies, /pers. B/ neesot atradies mājas teritorijā, bet iepriekš minētajā siena kaudzē, kura bijusi salīdzinoši lielā attālumā no mājas. /pers. B/ pats esot paskaidrojis, ka viņš esot zinājis, cik tālu no mājas drīkstot atrasties, un ka siena kaudze esot kā robeža, aiz kuras tālāk iet vairs nedrīkstot, jo esot to nomērījis, un arī gar to vietu esot vienīgais ceļš, kā nokļūt uz brāļa dzīvesvietu, kurā tobrīd dzīvojis. Tuvāk dzīvesvietai arī neesot bijis un neko neesot pārkāpis. Liecinieks norādīja, ka vizuāli esot izskatījies, ka attālums no siena kaudzes līdz mājai ir vairāk kā 200 metru, bet ar speciālu mērierīci attālums neesot mērīts.

Liecināto apstiprina liecinieces /pers. L/ liecība tiesas sēdē, ka viņa esot Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kuldīgas iecirkņa Patruļdienesta 4.vada kārtībniece. 2018.gada 21.aprīlī policijā ticis saņemts izsaukums par to, ka kāda persona ir pārkāpusi tiesas lēmumu, kurā noteikts aizliegums tuvoties noteiktai vietai tuvāk par 200 metriem. Kad kopā ar kolēģiem /pers. J/ un /pers. K/ ieradušies izsaukuma vietā – mājā "/Nosaukums/", sētā atradušies divi vīrieši un sieviete, kura paskaidrojusi, ka vīrietis, kurš pārkāpis tiesas lēmumā noteikto, atradies uz lauka esošajā siena kaudzē, bet neko neesot teikusi par to, ka vīrietis būtu gājis tuvāk, vai atradies kaut kur citur tuvāk dzīvesvietai. Kad piebraukuši pie vīrieša, viņš teicis, ka esot gulējis siena kaudzē, jo viņam neesot citur kur palikt, un ka neesot gājis tuvāk dzīvesvietai. No vīrieša ticis ņemts paskaidrojums, bet no pagalmā esošajām personām paskaidrojumi neesot pieņemti. Ar šīm personām esot runājis inspektors Valsts amatpersona, tādēļ nevar izskaidrot, kāpēc nav paņemti paskaidrojumi no visām personām, bet pieļauj, ka tādēļ, ka neviena no personām, kura izsaukusi policiju, neesot teikusi, ka /pers. B/ būtu gājis tuvāk mājai par 200 metriem. Vizuāli esot izskatījies, ka no uz lauka atrodošās siena kaudzes līdz mājai attālums bijis vairāk kā 200 metru.

Apsūdzētā vainu apstiprina rakstveida pierādījumi – VP KRP KPB Patruļpolicijas nodaļas Konvoja/ĪAV 3.rotas jaunākā inspektora kapteiņa /pers. J/ uzziņa, no kuras redzams, ka 2018.gada 21.aprīlī policijā saņemta informācija par to, ka /adrese/ /pers. B/ pārkāpis tiesas lēmumu par nošķiršanu un pietuvojies mājai tuvāk par lēmumā noteiktajiem 200 metriem (9.lietas lapa); /pers. F/ sūdzība par VP KRP Kuldīgas iecirkņa lēmumu atteikties uzsākt kriminālprocesu pret /pers. B/ par Kurzemes rajona tiesas lēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, nepildīšanu, kurā norādīts, ka /pers. B/ 2018.gada 21.aprīlī ir pārkāpis tiesas nolēmumu par aizliegumu atrasties mājoklim "/Nosaukums/", kurā dzīvo /pers. O/, tuvāk par 200 metriem (12.-13.lietas lapa); VP KRP Kuldīgas iecirkņa 2018.gada 6.jūnija lēmums par lēmuma par atteikšanos uzsākt kriminālprocesu, atcelšanu (14.lietas lapa); Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 13.aprīļa lēmums par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, saskaņā ar kuru /pers. B/ ir uzlikti pienākumi: – atstāt mājokli kas atrodas /adrese/, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. C/, un aizliegt /pers. B/ atgriezties un uzturēties tajā; – aizliegt /pers. B/ atrasties mājoklim, kas atrodas /adrese/, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. C/, tuvāk par 200 metriem. /pers. B/ ar lēmumu iepazīstināts 2018.gada 13.aprīlī (55.-56.lietas lapa).

[2] Apsūdzētā vaina otrā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pierādīta ar liecinieces /pers. F/ liecību tiesas sēdē un pirmstiesas procesā, kas tika pārbaudīta pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu. Saskaņā ar liecinieces liecību tiesas sēdē attiecībā par notikumiem 2018.gada 4.augustā, minētajā datumā ap plkst.7.30, kad vēl gulējusi, mājā "/Nosaukums/", esot ienācis /pers. B/, kurš bijis alkohola reibumā un teicis, ka mājā iešot, kur gribēšot, neviens viņam neko neaizliegšot, un izteicis draudus. Viņam rokā esot bijis nazis, un viņš teicis, ka augšējie spēki liekot viņam viņu nogalināt, un lai nu skatoties, kā viņš griezīšot sev vēnas. Atbildējusi, lai ejot to darīt ārā, un pati izgājusi uz kūti, bet atskatoties redzējusi, ka viņš nazi dūris sev sirds apvidū. Tad viņš esot apsēdies un vēl kaut ko griezis. Viņa pasaukusi dēlu, kurš tobrīd atradies mājā, kurš redzējis, ka /pers. P/ griezis rokas, tādēļ dēls izsaucis policiju un neatliekamo medicīnisko palīdzību.

Apsūdzētā vainu pierāda liecinieka /pers. R/ liecība tiesas sēdē. Saskaņā ar /pers. R/ liecību 2018.gada 4.augustā ap plkst.8.00 vai 9.00 no rīta, māte /persona C/ esot viņu pamodinājusi un teikusi, ka /pers. B/ esot ienācis istabā un teicis, lai viņa skatoties, kā viņš griezīšot sev vēnas,

noduršoties, jo taisīšot pašnāvību. Pa logu esot redzējis, ka /pers. B/ gājis ārā no sētas un netālu no dārza stāvējis uz ceļa, un licis sev pie krūtīm nazi un ar to graizījies. Redzot notikušo, esot izsaucis policiju un neatliekamo medicīnisko palīdzību. Kad atbraukusi neatliekamā medicīniskā palīdzība un policija, /pers. B/ jau bijis aizgājis uz sava brāļa blakus esošo māju.

Apsūdzētā vainu apstiprina rakstveida pierādījumi – /pers. F/ 2018.gada 4.augusta paskaidrojums, kurā norādītās ziņas lieciniece apstiprināja tiesas sēdē sniegtajā liecībā (40.lietas lapa).

Apsūdzētā vaina pierādīta ar pārējiem lietas dokumentiem, kas attiecas uz pierādīšanas priekšmetu, un minētiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā cēloniskā sakarībā.

Tiesa uzskata, ka ir pilnīgi pierādīts, ka ar savām darbībām /pers. B/ ir izdarījis noziedzīgus nodarījumus, kas ir pareizi kvalificēti pēc Krimināllikuma 168.1 panta, un par šīm darbībām /pers. B/ ir sodāms.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu, ņem vērā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, motīvus, nodarīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Izvērtējot noziedzīgo nodarījumu raksturu, tiesa ņem vērā, ka tie apdraud personas neaizskaramības intereses, tiesības būt pasargātai no jebkāda veida vardarbības no savstarpēji saistītu personu puses.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu nodarījums raksturojas kā krimināpārkāpums.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. B/ sodīts 1 reizi – ar 2018.gada 6.jūnija Kuldīgas rajona prokuratūras prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 168.1 panta ar piespiedu darbu uz 70 stundām, sods izciests, sodāmība nav dzēsta, administratīvi nav sodīts (81.lietas lapa), strādā gadījuma darbus, apgādājamo nav.

Atbildību mīkstinoši apstākļi abos noziedzīgajos nodarījumos saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu nav konstatēti.

Par atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu pirmajā nodarījumā atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē. Par atbildību pastiprinošiem apstākļiem saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.un 12.punktu otrajā nodarījumā atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, un ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas nosacījumiem brīvības atņemšanas sodu par krimināpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa uzskata, ka /pers. B/ nav nosakāms bargākais no sankcijā paredzētajiem soda veidiem – brīvības atņemšanas veidā. Atbilstoši noziedzīgo nodarījumu raksturam un radītajam kaitējumam apsūdzētajam piemērojams sods piespiedu darbu veidā.

Nosakot soda mēru par katru noziedzīgo nodarījumu, tiesa ņem vērā, ka nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, un ka pirmajā noziedzīgajā nodarījumā ir konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis, bet otrajā noziedzīgajā nodarījumā ir konstatēti divi atbildību pastiprinoši apstākļi, kas dod pamatu sodu nenoteikt tuvu tā minimālajam apmēram.

Vienlaikus, nosakot sodu, tiesai jāņem vērā, ka par katru jaunu noziedzīgo nodarījumu sods nosakāms bargāks.

Galīgais sods pamatojoties uz Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu nosakāms, sodus daļēji saskaitot, jo tiesa nesaskata pamatu vieglākā soda iekļaušanā smagākajā, kā arī pilnīgai sodu saskaitīšanai.

Soda termiņā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2018.gada 9.augusta līdz 2018.gada 10.augustam, kas atbilst 16 piespiedu darba stundām.

Apsūdzētā aizstāvību pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 80.panta trešo daļu tiesas sēdē realizēja aizstāve G.Laizāne, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr. 1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" no valsts līdzekļiem izmaksājami EUR 220, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmās daļas nosacījumiem piedzenami no apsūdzētā, jo tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmajā daļā noteikto pamatu apsūdzētā atbrīvošanai no to samaksas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511. pantu, 512. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

[1] /pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 168.1 pantā, un sodīt ar piespiedu darbu uz 80 (astoņdesmit) stundām.

[2] /pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 168.1 pantā, un sodīt ar piespiedu darbu uz 100 (simts) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu sodu noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, un sodīt /pers. B/ ar piespiedu darbu uz 140 (simts četrdesmit) stundām.

Soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku – no 2019.gada 9.augusta līdz 10.augutam, kas atbilst 16 (sešpadsmit) piespiedu darba stundām.

/pers. B/ ir pienākums pieteikties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai desmit darba dienu laikā no dienas, kad stājies spēkā tiesas nolēmums.

Piedzīt no /pers. B/ procesuālos izdevumus EUR 220 (divi simti divdesmit eiro) par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā.

Procesuālie izdevumi labprātīgi samaksājami 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Dokumenti par procesuālo izdevumu atlīdzināšanu iesniedzami Kurzemes rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots – 2019.gada 26.septembrī.

Tiesnese D.Alksne